

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 42C/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122205898
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2022:5122205898.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Kráľovou v právnej veci žalobcu: Q. B. R. K., K. K. Z. M., XXX XX C., P.: XX XXX XXX, proti žalovanému: A. C. K., H..XX.XX.XXXX, R. C. N. XXXX/XXB, XXX XX Ž., Š. X.Č. K., právne zastúpený Burian & partners, s.r.o., so sídlom V. Tvrdeho 819/1, 010 01 Žilina, IČO: 47 254 483, o zaplatenie 95,88 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobným návrhom zo dňa 15.07.2022 doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 18.07.2022 sa žalobca domáhal voči žalovanému úhrady sumy 95,88 EUR, zaplatenej poštovej sadzby 1,85 EUR a trov konania vo výške 16,50 EUR z titulu zaplateného súdneho poplatku.

2. Žalobca svoju žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalovaný ako platiteľ úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Q. B. R.T. K. a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) vo výške 4,64 EUR podľa § 6 ods. 1 zákona s periodicitou platenia úhrad: mesačná, nezaplatil úhradu v zmysle § 7 zákona. Žalobca výzvou zo dňa 29.01.2022 vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady a zaplatenie poštových sadzieb spojených s odoslaním výzvy. Nakoľko žalovaný nezaplatil úhradu a poštové sadzby do 30 dní od doručenia výzvy, je povinný podľa § 10 ods. 3 zákona zaplatiť aj pokutu v sume 17,- EUR.

3. Zo strany tunajšieho súdu bolo žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovené vydaním platobného rozkazu č. k. 42C/56/2022-15 dňa 08.08.2022, voči ktorému podal dňa 15.08.2022 odpor žalovaný. Na základe uvedeného sa platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 4 CSP považuje za zákona za zrušený.

4. V podanom odpore zo dňa 15.08.2022 (č.l. 20) žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalobca nepravdivo uvádza, že sa jedná o celkovo 17 mesačných úhrad po 4,64 EUR za obdobie 01.09.2020 až 31.01.2022 v celkovej sume 78,88 EUR. Za tieto mesiace totiž žalovaný predpísané úhrady zaplatil. V skutočnosti sa jedná o neuhradené predpisy platieb od roku 2015 do augusta 2016, čo možno vyvodiť z prehľadu platieb, ktorý tvorí prílohu návrhu. Vo vzťahu k uvedenému vzniesol námietku premlčania voči celému uplatnenému nároku a žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Dňa 23.08.2022 doručil žalobca súdu vyjadrenie k odporu (č.l. 33), v ktorom uviedol, že suma istiny uplatnenej v návrhu na vydanie platobného rozkazu vo výške 78,88 EUR predstavuje správny údaj. Uvedená istina sa skladá z 17 neuhradených mesačných predpisov vo výške 4,64 EUR za obdobie

od 09/2020 až 01/2022. Podľa názoru žalobcu tento prehľad predpisov a platieb preto dostatočne preukazuje povinnosť uhradiť žalovanú sumu žalobcovi. Zákon č. 340/2012 Z.z. totiž ani neumožňuje nárok preukazovať iným spôsobom. Ohľadom dokazovania skutočnosti, že žalovaný žalovanú sumu nezaplatil, žalobca poukázal na tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, ktorú konštantne judikuje NS SR, podľa ktorej od nikoho nemožno spravodlivo požadovať, aby dokazoval neexistenciu určitej skutočnosti. Skutočnosť, že tento prehľad predpisov a platieb je relevantným dôkazom preukazujúcim žalovaný nárok, potvrdzuje súdna prax. Napríklad Krajský súd v C. C. v odôvodnení rozsudku č.k. XXCob/XXX/XXXX-XX zo dňa 22.11.2017. Žalobca je preto presvedčený, že jeho nárok je dostatočne preukázaný dôkazmi priloženými k žalobe. Žalovaný v odpore zo dňa 15.08.2022 poukázal na platby za obdobie od 09/2020 do 01/2022. Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaný v popise týchto platieb však neuviedol obdobie, za ktoré uhradil pohľadávku. Tieto platby boli započítané na predpisy najskôr splatné. Žalobca podal na Okresný súd Žilina návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 22.06.2022. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa domáha uhradenia nezaplatených mesačných predpisov v období od 09/2020 do 01/2022, námietku premlčania považuje žalobca z právneho hľadiska za nedôvodnú. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca zotrval na žalobnom návrhu v celom rozsahu.

6. Podaním doručeným súdu dňa 21.09.2022 sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril žalovaný, v ktorom uviedol, že zotráva na všetkých skutočnostiach uvedených v odpore a najmä na vznesenej námietke premlčania. Žalovaný s podaným odporom predložil súdu výpis z vlastného osobného účtu, z ktorého nespochybniteľne vyplýva, že žalobcovi o. i. zaplatil dotknutých 17 mesačných úhrad po 4,64 EUR za obdobie 01.09.2020 až 31.01.2022 v celkovej sume 78,88 EUR. Žalovaný uhrádza mesačné platby pravidelne za príslušný mesiac tak, ako mu to ukladá ust. § 7 ods. 2 citovaného zákona, na základe trvalého príkazu na úhradu a žalobcu nič neopravňuje, aby si takto vykonané úhrady započítaval na iné, už skôr premlčané platby (nemá k tomu žiadne legálne oprávnenie). Zákon č. 340/2012 Z.z. neukladá platiteľovi úhrad povinnosť uvádzať k platbe označenie, že sa táto vzťahuje na príslušný mesiac, nakoľko účelové určenie platby ako úhrady za mesiac, za ktorý sa vykonáva, vyplýva priamo z ust. § 7 ods. 2 zákona. Samotné interné dokumenty žalobcu (prehľad predpisov) nedokazujú vo vzťahu k úhrade (resp. neuhradeniu platieb) vôbec nič. Paradoxne, samotný žalobca predložil k žalobe ako dôkaz „Sumár predpisov a platieb“, v ktorom je uvedený prehľad platieb za roky 2016 - 2022 a z ktorého jednoznačne vyplýva, že žalovaný nemá vykonané úhrady za január až august 2016, pričom platby od februára 2017 až do januára 2022 má všetky riadne zaplatené. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal žalobca v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

7. Dňa 04.10.2022 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom opätovne uviedol, že pri platbách za obdobie od 09/2020 do 01/2022 žalovaný v popise týchto platieb neuviedol obdobie, za ktoré uhradil pohľadávku. Tieto platby tak boli započítané na predpisy najskôr splatné. Poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. XXCdo XXXX/XXXX zo dňa 15.06.2005. Žalobca zotrval na svojich vyjadreniach ako aj na uplatnenom nároku v celom rozsahu.

8. Súd vo veci nariadil a dňa 16.12.2022 vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a za účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 28.11.2022 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania s tým, že súhlasil, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy v zmysle žalobného návrhu a vyjadrení žalobcu zo dňa 23.08.2022 a 04.10.2022. Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese na pojednávaní zotrval na všetkých svojich doterajších skutkových a právnych vyjadreniach ako aj vznesenej námietke premlčania.

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení zákona:

10. Podľa § 2 zákona č. 340/2012 Z.z., účelom úhrady je finančné zabezpečenie služieb verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania poskytovaných Q. B. R. K..

11. Podľa § 2 zákona č. 340/2012 Z.z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Q. B. R. K. a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 340/2012 Z.z.“), účelom úhrady je finančné zabezpečenie služieb verejnosti v oblasti rozhlasového vysielania a televízneho vysielania poskytovaných Q. B. R. K..

12. Podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ úhrady (ďalej len "platiteľ") je fyzická osoba, ktorá je evidovaná dodávateľom elektriny 2) v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti 3) ako odberateľ elektriny v domácnosti 2) v odbernom mieste, 2) pre spotrebu v byte alebo v rodinnom dome.

13. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z., vyberateľom úhrady a príjemcom úhrady je Q. B. R. K..

14. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 340/2012 Z.z., platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 4,64 eura za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady podľa § 9 ods. 6 písm. c).

15. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z., nárok na platenie úhrady len za jedno odberné miesto podľa odseku 1 vzniká od prvého dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom platiteľ podľa § 3 písm. a) oznámil a preukázal vznik skutočnosti podľa odseku 1.

16. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z., úhrada sa platí mesačne; úhradu za príslušný kalendárny mesiac je platiteľ povinný zaplatiť do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca.

17. Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z., ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškaní so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb 23) súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady.

18. Podľa § 10 ods. 3 zákona č. 340/2012 Z.z., ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

19. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

20. Z prehľadu predpisov a platieb variabilný symbol: XXXXXXXXXX týkajúceho sa žalovaného vyplýva, že žalovaný mal zaplatiť predpísané úhrady za obdobie od 04/2015 do 01/2022 vo výške 382,33 EUR. Z prehľadu predpisov a platieb je tiež zrejmé, že okrem úhrad bolo za predmetné obdobie na ťarchu žalovaného evidované aj poštovné vo výške 1,85 EUR. Žalovaný v predmetnom období uhradil platby za mesiace september 2016 až január 2022, t.j. celkovo sumu vo výške 301,60 EUR (dôkaz produkovaný žalobcom na č.l. 4 - 7 spisu).

21. Prednostne sa súd zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovaným, že úhrady uplatnené od januára 2015 do augusta 2016 sú premlčané. Právo na zaplatenie koncesionárskych poplatkov patrí v zmysle Občianskeho zákonníka medzi majetkové práva, a preto podlieha premlčaniu. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe ustanovenej v Občianskom zákonníku. Všeobecná premlčacia doba je tri roky a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo po prvý raz vykonať (napr. odo dňa splatnosti každej jednotlivej mesačnej splátky koncesionárskeho poplatku). Vzhľadom na podanú námietku premlčania zo strany žalovaného, okresný súd v zmysle ustanovenia § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, skúmal nárok žalobcu z hľadiska lehoty na uplatnenie nároku a dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný. Žalovaný bol povinný platiť úhrady za služby v zmysle ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 340/2012 Z.z. mesačne, vždy do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Žalobca podal žalobu na súd dňa 18.07.2022, a tak nemá v zmysle trojročnej premlčacej doby nárok na úhrady za obdobie od 04/2015 do 06/2019. Nárok má preto iba za platby za obdobie od 07/2019 do 01/2022. Platby za skoršie obdobie sú premlčané. Zároveň je zrejmé, tak ako to vyplýva z prehľadu platieb a úhrad (dôkazu produkovaného zo strany žalobcu na č.l. 4-7 spisu), že žalovaný uhradil platby za mesiace september 2016 až január 2022, t.j. celkovo sumu vo výške 301,60 EUR. To znamená, že aj platby požadované žalobcom za obdobie 01.09.2020 - 31.01.2022, t.j. 17 platieb po 4,64 EUR vykonal v jednotlivých mesiacoch v celkovej sume 78,88 EUR. Túto skutočnosť mal súd za preukázanú aj z výpisu z osobného účtu predloženého žalovaným, nachádzajúcim sa na č.l. 24 spisu, ktorý bol žalovaným predložený spolu s podaným odporom.

22. Premlčacia lehota začína plynúť odo dňa uplynutia splatnosti každej jednotlivkej splátky koncesionárskych poplatkov. Tento výklad začiatku plynutia premlčacej lehoty jednotlivých úhrad koncesionárskych poplatkov je podporený aj rozhodovacou činnosťou súdov: „Ustanovenie § 7 zákona č. 340/2012 Z.z. jasne stanovuje splatnosť mesačnej úhrady na poskytovanie verejnej služby do konca kalendárneho mesiaca, čo znamená, že každá mesačná úhrada za poskytované verejné služby je splatná posledným dňom v mesiaci a každá sa premlčuje samostatne. Žalobca [Q.] má potom 4, resp. 3 roky od splatnosti každej mesačnej úhrady (podľa povahy žalovaného, či ide o právnickú alebo fyzickú osobu) na to, aby si splatnú mesačnú úhradu uplatnil na súde, samozrejme v tejto lehote musí splniť svoju povinnosť vyzvať dlžníka na zaplatenie dlžnej sumy tak, ako mu to ukladá zákon (výzva sa považuje za hmotnoprávny predpoklad pre uplatnenie nároku na súde a ak tento predpoklad žalobca nepreukáže, nemôže byť v spore úspešný). Účelom premlčania je jednak stimulovať veriteľa k včasnému vykonaniu svojho subjektívneho občianskeho práva (uplatniť si nárok na zaplatenie pohľadávky) a tým predchádzať vzniku ujmy, resp. zabrániť veriteľovi prílišnému odkladaniu uplatnenia jeho práva a jednak čeliť tomu, aby dlžníci neboli vystavení počas neurčitej doby právnej neistote spočívajúcej v donucovacom zákroku zo strany súdov. Je potrebné zdôrazniť, že na plynutie premlčacej doby nemajú zásadne vplyv rôzne upomienky, výzvy, alebo iné upozorňovania veriteľom prednesené a doručené dlžníkovi (Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.09.2019, spisová značka: 23Co/1/2019 <<https://obcan.justice.sk/content/public/item/c183793b-68e4-4dc8-b27e-2f8bce8fbb16>>). V zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 340/2012 Z.z., je platiteľ úhrad za služby verejnosti povinný tieto uhrádzať mesačne vždy do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, s tým, že ak ich v zákonom stanovenej lehote nezaplatí v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 citovaného zákona je v omeškani. Vzhľadom na zákonom určenú dobu ich splatnosti v súlade s ustanovením § 101 v spojení s ustanovením § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka je tak začiatok plynutia premlčacej doby určený dňom nasledujúcim po splatnosti každej z mesačných úhrad za služby verejnosti. Ustanovenie § 10 ods. 5 zákona č. 340/2012 Z.z. upravuje procesný postup vyberateľa pre účely uplatnenia si nároku na zaplatenie úhrad poštových sadziab, ako aj pokút na súde, no nemá vplyv na určenie začiatku a plynutie premlčacej doby na uplatnenie nároku na zaplatenie úhrad určenej v súlade s ustanovením § 101 a § 122 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 7 zákona č. 340/2012 Z.z. (Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.11.2018, spisová značka: 2Co/54/2018 <<https://obcan.justice.sk/content/public/item/14a34a45-163e-4b84-a10c-526c0099781a>>). Žalobca tvrdil, že žalovaný neuviedol pri platbách za mesiace september 2020 až január 2022, t.j. za 17 platieb, za aké obdobie úhrady platí, a tak ich žalobca započítal za najstaršie obdobie, pričom z prehľadu platieb a úhrad vyplývajú úhrady za mesiace september 2016 až január 2022. Zároveň je nelogické tvrdenie žalobcu, že žalovaný, ktorý začal úhrady realizovať v období od septembra 2016 v pravidelných mesačných platbách, mal pri platbe uviesť za aký mesiac ju uhrádza. Súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že žalobcovi zaplatil dotknutých 17 mesačných úhrad po 4,64 EUR za obdobie 01.09.2020 až 31.01.2022 v celkovej sume 78,88 EUR. Žalovaný uhrádzal mesačné platby pravidelne za príslušný mesiac tak, ako mu to ukladá ust. § 7 ods. 2 citovaného zákona, na základe trvalého príkazu na úhradu a žalobcu nič neoprávňovalo, aby si takto vykonané úhrady započítaval na iné, už skôr premlčané platby. Zákon č. 340/2012 Z.z. neukladá platiteľovi úhrad povinnosť uvádzať k platbe označenie, že sa táto vzťahuje na príslušný mesiac, nakoľko účelové určenie platby ako úhrady za mesiac, za ktorý sa vykonáva, vyplýva priamo z ust. § 7 ods. 2 zákona. Naopak, ako logické sa javí pripísanie platby k mesiacu, v ktorom bola vykonaná.

23. Súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil svoje tvrdenie, že pri platbách žalovaného od septembra 2016 do januára 2022 nebolo označené obdobie, za ktoré sa majú platby priradiť. Iba bez ďalšieho započítal platby za mesiace 09/2020 až 01/2022 na skoršie úhrady. Súd preto vychádzal z predpisu platieb a má za to, že nárok žalobcu je premlčaný za obdobie od 04/2015 do 06/2019. V čase rozhodovania súdu je tak nárok žalobcu vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a vykonané úhrady zo strany žalovaného nedôvodný, a preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

24. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko tento bol v konaní plne úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.